

تشخیص شما چیست؟

دکتر مرتضی ادبی^۱، دکتر آذر شیرزادیان^۱

۱- متخصص پوست، مازندران، بابل

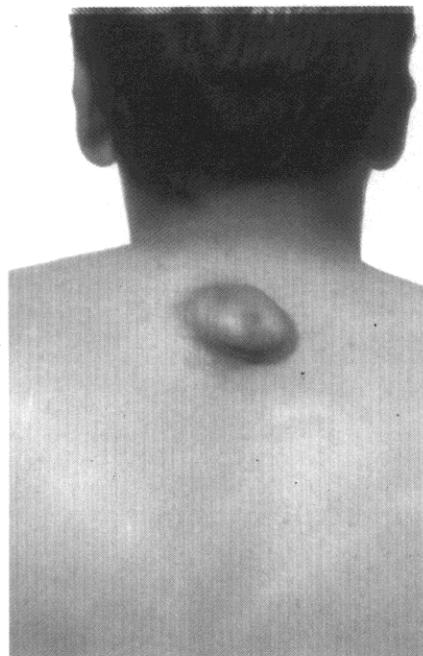
معروفی بیمار

پسری ۱۵ ساله به علت یک توده سریعاً بزرگ شونده در ناحیه پشت به درمانگاه پوست مراجعت کرد. ضایعه در طی ۵۰ روز قبل به وجود آمد و به حد اکثر رشد خود رسید. ضایعه بدون درد، خونریزی و ترشحات چرکی بود. در معاینه بالینی، تومور منفرد در اندازه $3 \times 2/5$ سانتی متر، صورتی مایل به قرمز، نسبتاً سفت، متحرک و بدون درد در ناحیه پشت شانه وجود داشت (تصاویر شماره ۱ و ۲).

تومور به طور کامل جراحی شد که دارای چسبندگی در اطراف بود. ضایعه به آسیب شناسی فرستاده شد (تصاویر شماره ۳ و ۴).

تشخیص شما چیست؟

فصلنامه بیماری های پوست ۱۳۸۶؛ دوره ۱ (۵) : ۴۳۳-۴۳۶

تصویر شماره ۱

مؤلف مسؤول: دکتر مرتضی ادبی - بابل، بلوار جانبازان، توحید ۲۶، پلاک ۱۶

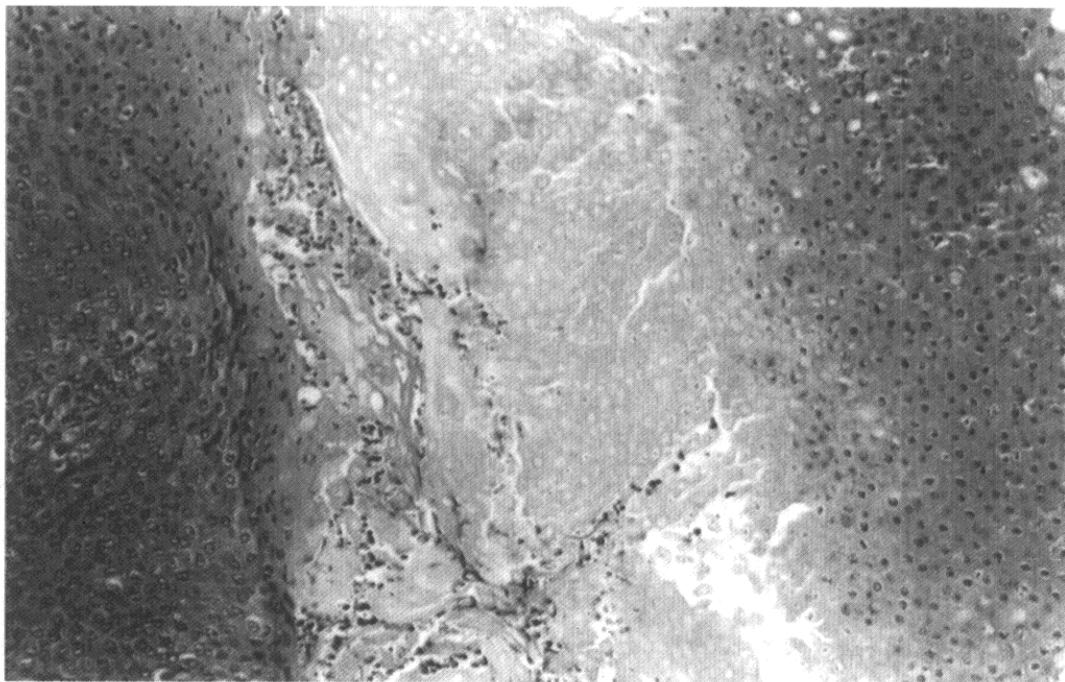
پست الکترونیک: adabi@yahoo.com

تصویر شماره ۲

تصویر شماره ۳

تصویر شماره ۴

تومور در هر سنی دیده می‌شود اما بیشتر بیماران کمتر از ۲۰ سال دارند. شیوع آن در خانم‌ها بیشتر از آقايان است. در ایجاد آن توارث نقشی ندارد اما تعداد محدودی از موارد خانوادگی گزارش شده است (۲). همراهی این بیماری با دیستروفی میوتونیک مشاهده است (۳).

پیلوماتریکوما معمولاً به صورت یک ندول منفرد، سفت، عمیق، متحرک و بدون علامت با قطر ۳ الی ۳۰ سانتی‌متر در ناحیه درم یا زیرجلد ظاهر می‌یابد. پوست روی تومور معمولاً طبیعی، اما گاهی سطحی‌تر است و پوست روی آن به رنگ آبی مایل به قرمز دیده می‌شود (۲). در این بیمار ضایعه عمقی بود و موقع لمس حالت لغزنه داشت (تصویر شماره ۱).

محل‌های شایع پیدایش تومور، سر و گردن و اندام فوقانی است. تومور ممکن است دچار التهاب‌های دوره‌ای شود و گاهی نمای گرانولوماتو پیدا کند (۲).

Pilomatricoma : یافته‌های آسیب‌شناسی

تومور با حدود مشخص متشکل از دو ناحیه بازووفیلیک و اوزینوفیلیک مشاهده شد (تصویر شماره ۳). ناحیه بازووفیلیک حاوی اجتماعی فشرده سلول‌های کوچک بازالویید بود که در ارتباط پیوسته بناهیه اوزینوفیلیک قرار داشت. آنچه سلولی واضح دیده نشد. در ناحیه اوزینوفیلیک، قسمت مرکزی سلول‌ها به دلیل فقدان هسته رنگ نگرفته و نمای شبکه سلولی (shadow cell) را ایجاد کرده بود. در بعضی از قسمت‌های ناحیه‌هایی از کلسیفیکاسیون قابل مشاهده بود (تصویر شماره ۴).

بحث
پیلوماتریکوما یا calcifying epithelioma of Malherbe شایع‌ترین تومور فولیکول مو است که منشأ آن از سلول‌های کورتکس مو ذکر شده است (۱). این

سلولی و سلول‌های shadow در قسمت مرکزی قرار می‌گیرند. با گذشت زمان به تدریج از تعداد سلول‌های بازوفیلیک کاسته و به تعداد سلول‌های shadow افزوده می‌شود. تقریباً در ۷۵ درصد موارد رسب کلسیم و در ۱۵ تا ۲۰ درصد استخوانی شدن در تومور قابل مشاهده است.^(۱)

تشخیص افتراقی بالینی پیلوماتریکوما شامل بسیاری از تومورهای خوش‌خیم عمقی جلدی یا زیرجلدی، کیست‌ها و لیپوما است. این عارضه با بیوپسی و بررسی آسیب‌شناسی تشخیص داده می‌شود.^(۵)

پیلوماتریکوما به ندرت دچار تغییرات بدخیمی می‌شود که تحت عنوان pilomatrix carcinoma نامیده می‌شود و گاهی با متاستاز ریوی همراه است.^(۴)

از نظر آسیب‌شناسی، پیلوماتریکوما توموری است با حدود مشخص که عمدتاً در درم عمقی واقع می‌شود و به چربی زیر جلدی گسترش می‌یابد. تومور به صورت جزایر نامنظمی از سلول‌های اپی تیال است که در استرومایی سلولی قرار می‌گیرد. این جزایر اپی تیالی متشكل از دو نوع سلول (سلول‌های بازوفیلیک و سلول‌های shadow) هستند که سلول‌های بازوفیلیک عمدتاً در حاشیه جزایر

References

- 1- Elder D, Elenitsas R, Raysdale BD. Tumors of the epidermal appendages. In: Elder D, Elenitas R, Jaworsky C, Johnson B (eds). Lever's histopathology of the skin. Philadelphia: Lippincott; 1997: 757-59.
- 2-Mackie RM. Tumours of the skin appendages. In: Champion RH, Burton JL, Ebling FJG, et al (eds). Rook / Wilkinson / Ebling textbook of dermatology. Oxford: Blackwell Scientific publication; 1998: 1699-700.
- 3-Chiaramoti A, Gilgor RS. Pilomatricomas associated with myotonic dystrophy. Arch Dermatol 1978; 114: 1363-65.
- 4-Gould E, Kutzon R, Kowalczyk P, et al. Pilomatrix carcinoma with pulmonary metastases. Cancer 1984; 54: 370-2.
- 5-Coldiron B, Smoller BR. Neoplasms of the pilosebaceous unit. In: Arndt KA, LeBoit PE, Robinson JK, Wintrob BU (eds). Cutaneous medicine and surgery. Philadelphia: W.B. Saunders; 1996: 1469-70.